

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Książka:

Statut emerytalny dla stabilizowanych urzędników i płatnych członków Magistratu m. Bydgoszczy przyjęty do wiadomości dekretem p. Wojewody w Poznaniu z dnia 18 lutego 1929 r. L.dz.227/29.III. .Bydgoszcz, Drukarnia W. Kabat. [1929], 15 stron

Książka zdigitalizowana i udostępniona cyfrowo w ramach zadań projektu pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Handwritten signature or initials in blue ink.

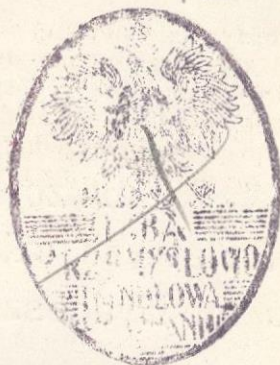
27. VIII. 1931

Statut

emerytalny dla stabilizowanych
urzędników i płatnych członków
Magistratu m. Bydgoszczy.

przyjęty do wiadomości dekretem p. Wojewody
w Poznaniu z dnia 18 lutego 1929 r. l. dz. 227/29. III.

Projekt Retrokonwersja alfabetycznego katalogu kartkowego
Biblioteki Głównej UEP dla książek wydanych do 1950 roku
dofinansowano z programu Ministra Edukacji i Nauki
„Społeczna odpowiedzialność nauki” nr SONB/SP/550262/2022

~~4205.11~~

D. 1953/300/9

Na zasadzie § 11 ordynacji miejskiej oraz §§ 12 i 15 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. 7. 1899 r. łącznie z postanowieniami rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 30. 12. 1920 r. w przedmiocie poborów urzędników samorządowych (Dz. U. M. b. dz. pr. nr. 1 poz. 5 z r. 1921) uchwalają korporacje miejskie statut emerytalny o treści następującej:

§ 1.

Płatni po myśli ordynacji miejskiej z 30. maja 1853 r. członkowie Magistratu oraz stabilizowani urzędnicy miasta Bydgoszczy otrzymują na starość lub w razie niezdolności do służby dożywotnie uposażenie emerytalne (emeryturę), zaś wdowy i sieroty po uprawnionych do emerytury członkach Magistratu i stabilizowanych urzędnikach zaopatrzenie podług przepisów niniejszego statutu miejscowego.

§ 2.

Prawo do uposażenia emerytalnego przysługuje płatnym członkom Magistratu po upływie 6, innym urzędnikom po upływie 10 lat służby miejskiej w Bydgoszczy, o ile nie zostało już nabyte przez uzyskanie prawa do emerytury w ewentualnej służbie państwowej polskiej i zaborczej poprzedzającej służbę samorządową, jeżeli przechodzą w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do dalszego urzędowania lub z powodu przekroczenia 60 roku życia.

Do powyższych czasokresów wlicza się czas poprzedniej służby w innym Związku samorządowym wzgl. państwowej, o ile przerwa pomiędzy tą służbą, a służbą miejską w Bydgoszczy nie przekracza $\frac{1}{2}$ roku; następnie wlicza się czasokres lat starszeństwa przyznanych przez korporacje miejskie przy stabilizacji.

Emerytura może być przyznana już po 5 latach służby miejskiej o ile trwała niezdolność do służby jest następstwem choroby lub kalectwa, nabytych bez własnej, umyślnej winy po wstąpieniu do służby miejskiej.

Prawo do uposażenia emerytalnego mają członkowie Magistratu i stabilizowani urzędnicy miejscy bez względu na ilość lat służby, jeżeli stali się do niej niezdolni bez własnej winy wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

§ 3.

Przeniesienie na emeryturę następuje :

- a) na wniosek urzędnika wzgl. płatnego członka Magistratu
 - 1) bez względu na wiek, jeżeli z powodu ułomności cielesnej lub upadku sił fizycznych, lub umysłowych, stał się trwale niezdolny do służby,
 - 2) bez względu na zdolność do służby, gdy przekroczył 60-ty rok życia,
 - 3) gdy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego i ukończył 55 rok życia,
- b) Magistrat może przenieść urzędnika wzgl. płatnego członka Magistratu uprawnionego do emerytury bez jego wniosku w stan spoczynku :
 - 1) gdy z powodu choroby dłuższej niż rok nieprzerwanie trwającej nie pełnił służby; za przerwę w powyższym jednorocznym okresie uważa się tylko te czasokresy czynnej służby, które wynoszą co najmniej połowę czasu spędzonego poprzednio poza służbą wskutek choroby lub na urlopie dla poratowania zdrowia,
 - 2) gdy z powodów podanych w ust. poprzednim pod 1) (choroba) jest trwale niezdolny do prawidłowego pełnienia służby,
 - 3) gdy przekroczył 60-ty rok życia i uzyskał prawo do pełnego zaopatrzenia emerytalnego.

Trwała niezdolność do służby udowodnioną być musi świadectwem lekarskiem; badanie lekarskie przeprowadza Magistrat z urzędu przez Komisję Lekarską złożoną z 3 lekarzy t. j. jednego lekarza zaufanego z ramienia Magistratu i drugiego ze strony zainteresowanego, oraz jednego lekarza urzędowego, ostatniego powołanego również z ramienia Magistratu. W wypadkach wymienionych w ust. a) 2, a) 3 i b) 3 niniejszego paragrafu stwierdzenie niezdolności do służby jest zbędne.

§ 4.

Podstawą do wymiaru uposażenia emerytalnego są całkowite dochody (pobory i dodatki komunalne) tej grupy i tego szczebla uposażenia w służbie czynnej, do których urzędnik przy przeniesieniu go w stan spoczynku należał, nie uwzględnia się jednak tych dochodów, które są przyznane za reprezentację lub przywiązane do funkcji.

Wszelkie podwyżki uposażenia na skutek zmiany zasad uposażenia, podwyższenia mnożnej i t. p. oraz jednorazowe zasiłki dla ogółu urzędników miejskich i członków Magistratu pozostających w służbie czynnej będą również wypłacone emerytom.

Natomiast wszelkie zmiany dot. zaszeregowania urzędników do wyższych grup oraz do wyższych szczebli danej grupy uposażenia, nie mają zastosowania do przeniesionych już w stan spoczynku urzędników miejskich.

§ 5.

Emerytura wynosi:

a) dla urzędników:

- 1) po ukończeniu 10 lat służby 40%, za każdy następny rok 2,4%.
- 2) na wypadek przeniesienia w stan spoczynku z powodów podanych w § 2, ust. 3, za pierwsze 5 lat 25%, za każdy następny rok 3%.
- 3) na wypadek przeniesienia w stan spoczynku przed ukończeniem 5 lat służby z powodów podanych w § 2, ust. 4. 50% od dochodów wymienionych w § 4 statutu.

b) dla płatnych członków Magistratu:

- 1) po ukończeniu 6 lat służby 25%, po ukończeniu 9 lat 40%, po ukończeniu 10 lat 44%, po ukończeniu 11 lat 47%, po ukończeniu 12 lat 50%, za każdy następny rok 2,5% podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego.
- 2) na wypadek przeniesienia w stan spoczynku przed ukończeniem 5-go roku służby z powodów podanych w § 2, ust. 4-50% (pięćdziesiąt procent).

c) członkowi Magistratu wzgl. stabilizowanemu urzędnikowi, który wskutek nieszczęśliwego wypadku doznanego w czasie pełnienia obowiązków służbowych, utraci całkowicie zdolność do pracy zarobkowej, może być przyznana emerytura w wyższym od normalnej

wymiarze i to aż do pełnej wysokości uposażenia w służbie czynnej, będącego podstawą do obliczenia emerytury.

W żadnym wypadku nie może emerytura przekraczać 100% z wszystkich poborów służących za podstawę do jej wymiaru. Ułamków jednostek monetarnych otrzymanych przy obliczeniu uposażenia emerytalnego, nie wypłaca się.

§ 6.

Czas służby podlegającej normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej, liczy się od dnia rzeczywistego rozpoczęcia służby przy administracji m. Bydgoszczy nie wcześniej jak od ukończonego 18-go roku życia.

Do tego czasu wlicza się:

- a) czas polskiej i zaborczej służby państwowej po myśli § 2, ust. 2 niniejszego statutu.
- b) czas przebyty w stanie nieczynnym, określony w ustawach o państwowej służbie cywilnej.
- c) czas czynnej służby w wojsku polskim podczas pokoju, gdy funkcjonariusz nie spełnia jej równocześnie z państwową służbą cywilną.
- d) czas czynnej służby wojskowej podczas wojny, policzalny zgodnie z przepisami art. 15-go państwowej ustawy emerytalnej z dnia 11-go grudnia 1923 r.
- e) czas, przebyty w niewoli, jeżeli dostanie się do niej nastąpiło bez jego winy.

Przy wymiarze uposażenia emerytalnego dolicza się czas obowiązkowej służby wojskowej, jakoteż minimalny odnośnemi ustawami przepisany czas studjów wyższych, na jednym z wydziałów Uniwersytetu lub równorzędnym zakładzie naukowym, jeżeli czas studjów nie biegnie równolegle z czasem służby, zaliczanej do emerytury i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisanimi egzaminami, jednakowoż w ilości nie wyżej niż 4 lata.

§ 7.

Przy ostatecznem obliczeniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się części roku do 6 miesięcy włącznie, natomiast okres przekraczający 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

§ 8.

Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po przeniesieniu w stan spoczynku.

Uposażenie emerytalne płatne jest miesięcznie z góry.

§ 9.

Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego gaśnie :

- 1) w razie śmierci emeryta,
- 2) gdy emeryt został prawomocnie skazany za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego wzgl. prawa do uposażenia emerytalnego. Korporacje miejskie mogą jednak w tym przypadku przyznać żonie i dzieciom emeryta odpowiedni zasiłek na czas, przez który rodzina pozostałaby bez środków do utrzymania. Zasiłek ten nie może przekraczać ustawowego zaopatrzenia wdowiego, wzgl. sierociego.

§ 10.

Prawo do pobierania uposażenia emerytalnego nie przysługuje :

- 1) na czas przebywania przez okres dłuższy niż pół roku poza granicami Państwa, wzgl. wolnego miasta Gdańska, bez zezwolenia Magistratu;
- 2) w razie utraty obywatelstwa polskiego;
- 3) na czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego;
- 4) w razie wstąpienia do klasztoru;
- 5) na czas umieszczenia na koszt miasta Bydgoszczy w zakładzie dla umysłowo chorych w tym wypadku przysługuje żonie emeryta pensja wdowia (§ 15 ust. 1 niniejszego statutu), a dzieciom pensja sieroca (§§ 16 i 20 niniejszego statutu). O ile emeryt nie ma ani żony ani dzieci lub o ile żona wzgl. dzieci nie mają prawa do zaopatrzenia (§§ 18 i 20 niniejszego statutu), natenczas emerytowi należy się ewentl. nadwyżka jego emerytury ponad kosztą płacone przez miasto

Bydgoszcz na jego utrzymanie w zakładzie dla umysłowo chorych, przy zastosowaniu art. 42 ustawy emerytalnej państwowej z dnia 11. XII. 1923 r. w przypadkach przewidzianych w niniejszym artykule, wypłaca się uposażenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca następującego po usunięciu przyczyn, wymienionych w tym artykule, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca następującego po zgłoszeniu się o uposażenie.

§ 11.

Stabilizowany Urzędnik miejski względnie płatny członek Magistratu ma prawo z powodu przeniesienia go w stan spoczynku do zwrotu kosztów jednorazowego przesiedlenia się z rodziną z miejsca dotychczasowego zamieszkania do przyszłego miejsca zamieszkania w wysokości udowodnionych kosztów przesiedlenia do wysokości ryczałtu, przysługującego według przepisów państwowych.

Uwzględnia się tylko przesiedlenia wewnątrz Państwa, a w razie przesiedlenia zagranicę, koszty poniesione do granicy Rzeczypospolitej.

Z prawa tego można korzystać w ciągu jednego roku od dnia prawomocnego przeniesienia w stan spoczynku.

§ 12.

Emerytowanemu urzędnikowi wzgl. członkowi Magistratu przysługuje prawo korzystania z opieki lekarskiej, lekarstw i innych środków leczniczych pod temi samemi warunkami, co urzędnikowi pozostającemu w służbie czynnej.

§ 13.

Magistrat, jako organ wykonawczy przenosi na emeryturę, przyznaje i wymierza zaopatrzenie emerytalne (pensję wdowią i sierocą) ściśle według przepisów niniejszego statutu; ma jednak zasięgnąć zgody Rady Miejskiej jeżeliby się rozchodziło o zastosowanie przepisu wyjątkowego np. przyznanie emerytury powyżej normalnego wymiaru (§ 5 pkt. c) niniejszego statutu.

§ 14.

Prawo do pensji wdowiej, tudzież do pensji sierocej, jest prawem pochodnem, zależnem od nabycia praw emerytalnych przez męża wzgl. ojca.

§ 15.

Pensja wdowia wynosi 50 procent (piędziesiąt procent) kwoty uposażenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał względnie tego, do którego w chwili śmierci miałby prawo.

Pensja wdowia po urzędniku etatowym, poległym lub zmarłym wskutek działań wojennych, wynosi 50% (piędziesiąt procent) pełnego uposażenia w stanie czynnym zmarłego męża, służącego za podstawę wymiaru uposażenia emerytalnego w myśl niniejszego statutu.

Jeżeli przez udzielenie dodatku ekonomicznego uwzględniono przy wymiarze poborów urzędnikowi samotnemu wzgl. członkowi Magistratu w czasie pełnienia przez niego służby matkę, wdowę lub innego członka (siostrę, córkę) pozostającego bez jakiegokolwiek dochodu będącego na utrzymaniu urzędnika nie żonatego lub wdowca i zawiadującego mu gospodarstwem domowem, natenczas po jego śmierci należy się matce względnie innemu członkowi rodziny grosz wdowi.

§ 16.

Prawo do pensji sierocej nabywa się po ojcu.

Pensja ta wynosi:

- a) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa żyje i w chwili śmierci urzędnika stabilizowanego względnie płatnego członka Magistratu miała prawo do pensji wdowiej jednak $\frac{1}{4}$ części pensji wdowiej;
- b) dla każdego dziecka jeżeli wdowa nie żyje lub też w chwili śmierci męża miała prawo do pensji wdowiej albo też później do prawa utraciła połowę pensji wdowiej;
- c) dla jednej sieroty bez ojca i matki $\frac{2}{3}$ pensji wdowiej.

Jeżeli wdowa nie pobiera pensji wdowiej z powodu pobierania emerytury za własną służbę państwową, sierotom służy prawo do pensji według postanowień punktu a) artykułu niniejszego, nie może jednak przekroczyć pełnych poborów zmarłego.

§ 17.

Prawo do pensji sieroczej może być również nabyte po matce. Jeżeli sierota nabyła prawo do pensji po ojcu i po matce wypłaca się sierocie pensję wyższą.

Sierota nabywa prawo do pensji po matce za życia ojca w razie jego niezdolności do pracy i niezdolności zapewnienia jej utrzymania.

Pensja po matce wynosi jedną szóstą część jej uposażenia emerytalnego.

§ 18.

Wdowa nie ma prawa do pensji:

- a) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta;
- b) jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony.

Dzieci pozostałe z małżeństwa, zawartego przez emeryta nie mają prawa do pensji sieroczej.

Prawo do otrzymania pensji wdowiej i sieroczej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca następującego po tym miesiącu, za który zmarły stabilizowany urzędnik względnie płatny członek Magistratu (wzgl. emeryt.) pobrał ostatnio należne mu uposażenie w służbie czynnej (wzgl. uposażenie emerytalne).

Dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie, prawo do pensji rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca po urodzeniu.

§ 19.

Pensje wdowie i sieroce płatne są miesięcznie z góry.

§ 20.

Prawo do pensji wdowiej wzgl. sieroczej gaśnie:

- a) w razie śmierci wdowy lub sieroty z końcem tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,
- b) w razie ukończenia przez sierotę 18-go roku życia, lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,
- c) gdy wdowa, wzgl. sierota została prawomocnie skazana za czyn karygodny, a skazanie pociąga za sobą utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego wzgl. sierociego.

Sierotom, odbywającym studia w Zakładach Naukowych przyznaje się pensję sierocą z powyższymi zastrzeżeniami na każdy rok szkolny, aż do ukończenia studiów, nie dłużej jednak aż do ukończenia 24-go roku życia.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, mogą korporacje miejskie zezwolić na dalsze pobieranie pensji sieroczej także po ukończeniu 18-go roku wzgl. 24-go roku życia.

§ 21.

Prawo do pobierania pensji wdowiej lub sieroczej nie przysługuje:

- a) na czas przebywania bez zezwolenia Magistratu dłużej niż pół roku poza granicami Państwa Polskiego lub wolnego miasta Gdańska,
- b) w razie utraty obywatelstwa polskiego,
- c) na czas pobierania zaopatrzenia z tytułu śmierci męża (ojca) z innych źródeł samorządowych lub ze skarbu Państwa jakoteż na czas zajmowania przez wdowę (sierotę) jakiegokolwiek stanowiska w służbie państwowej lub samorządowej, do której przywiązane jest stałe uposażenie, wypłaca się jedynie ewentualną nadwyżkę pensji należnej, według niniejszego statutu ponad zaopatrzenie lub uposażenie z innych źródeł samorządowych lub ze skarbu państwa,
- d) na czas piastowania przez wdowę mandatu poselskiego lub senatorskiego,
- e) na czas uwzględnienia sieroty przy wymiarze uposażenia urzędnika w służbie czynnej (ojczyma, matki, macochy),
- f) w razie wstąpienia do klasztoru.

W przypadkach, przewidzianych w niniejszym artykule, wypłaca się zaopatrzenie emerytalne od dnia pierwszego miesiąca następującego po usunięciu przyczyn wymienionych w tem artykule, nie wcześniej jednak, niż od dnia pierwszego miesiąca, następującego po zgłoszeniu się o zaopatrzenie.

§ 22.

Wdowa po stabilizowanym urzędniku miejskim wzgl. płatnym członku Magistratu, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na prośbę albo jednorazową odprawę w zamian za pobieraną pensję wdowią albo zachowuje prawo do pensji wdowiej na wypadek ponownego owdowienia.

Zgłoszenie o odprawę winno nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

Odprawa wynosi dla wdów w wieku do 45 lat życia dwuletnią, powyżej zaś tego wieku jednoroczną kwotę pensji wdowiej.

Wdowa, która wyszła za mąż za obywatela państwa obcego otrzymuje odprawę tylko wtenczas, jeżeli ustawodawstwo państwa, którego mąż jej jest obywatelem udziela wdowom odprawy, gdy wychodzą za mąż za obywatela Państwa Polskiego.

§ 23.

Wdowa po stabilizowanym urzędniku miejskim wzgl. płatnym członku Magistratu, która z tytułu zajmowanego stanowiska w administracji publicznej nabyła własne prawa emerytalne, może otrzymać tylko jedno zaopatrzenie według swego wyboru.

§ 24.

Wdowa po stabilizowanym urzędniku wzgl. płatnym członku Magistratu, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, otrzymuje, o ile sama nie jest funkcjonariuszem państw. lub miejskim wzgl. nie pobiera emerytury z tytułu własnej służby, jednorazową odprawę w wysokości połowy kwoty rocznego uposażenia, służącego za podstawę do wymiaru uposażenia emerytalnego umarłego męża.

W tej samej wysokości otrzymują odprawę sieroty bez ojca i matki w wieku poniżej 18-go roku życia po ojcu wzgl. po matce o ile ci nie nabyli prawa do emerytury z tem ograniczeniem, że równocześnie można otrzymać jedną tylko odprawę.

Sierotom wypłaca się odprawę niepodzielnie.

Sierotom pochodzącym z różnych małżeństw z tego samego stabilizowanego urzędnika miejskiego względnie płatnego członka Magistratu wypłaca się odprawę tylko wtedy, jeżeli pozostała po nim wdowa nie skorzystała z tego prawa, albo z prawa tego zrezygnowała, na rzecz sierot.

§ 25.

Wdowy i sieroty po stabilizowanym urzędniku miejskim względnie płatnym członku Magistratu zmarłym w służbie czynnej mają prawo do zwrotu udowodnionych kosztów jednorazowego przesiedlenia się z miejsca służbowego męża, względnie ojca do przyszłego miejsca zamieszkania do wysokości ryczałtu, przysługującego funkcjonariuszom państwowym w służbie czynnej przy przesiedleniu z urzędu.

Uwzględnia się tylko przesiedlenia wewnątrz państwa, a w razie przesiedlenia zagranicę, koszta poniesione do granicy Rzeczypospolitej.

Z prawa tego może wdowa wzgl. sierota skorzystać w ciągu jednego roku od śmierci męża wzgl. ojca.

§ 26.

W razie śmierci stabilizowanego urzędnika wzgl. płatnego członka Magistratu w stanie spoczynku (na emeryturze) należy się wdowie, która pozostawała się z nim w wspólności małżeńskiej, niezależnie od zaopatrzenia wzgl. odprawy pośmiertnej w wysokości trzy miesięcznego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Pod temi samemi warunkami i w tej samej wysokości należy się pośmiertne wdowcowi w razie śmierci stabilizowanej urzędniczki w stanie spoczynku, wdowcowi.

W braku wdowy (wdowca) uprawnionej (go) do pośmiertnego należy się pośmiertne w tej samej wysokości matce lub siostrze, a w razie jej braku niepodzielnie dzieciom ślubnym uprawnionym i pasierbom zmarłego, o ile zmarły je utrzymywał.

W braku wyżej wymienionych członków rodziny można zwrócić udowodnione koszty leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym lub osobom postronnym, jeżeli zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

§ 27.

Emeryci komunalni przyjęci po zaborcach przez władzę komunalną polską, pobierają te same emerytury co emeryci przeniesieni w stan spoczynku za czasów polskich.

§ 28.

Jeżeli emeryt obejmie stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej za wynagrodzeniem, może pobierać tylko taką część uposażenia emerytalnego, która wraz z tem wynagrodzeniem nie przewyższa uposażenia przywiązanego do stanowiska, piastowanego ostatnio przez emeryta w służbie czynnej.

UWAGA: § ten stracił swą moc obowiązującą z dniem 1. kwietnia 1929 r. na mocy art. 2. ustawy z dnia 23. marca 1929 r., (Dz. Ust. Nr. 23 poz. 234 rok 1929.)

§ 29.

Emeryt (wdowa, sierota), który świadomie wprowadził Magistrat w błąd celem uzyskania bezprawnie emerytury (pensji wdowiej, sieroczej), odprawy lub pośmiertnego, lub też wyższego wymiaru odprawy lub pośmiertnego, zobowiązany jest niezależnie od odpowiedzialności sądowo-karnej wynagrodzić miastu wyrządzoną szkodę.

§ 30.

Prawo Magistratu do wypowiedzenia posady urzędnikowi ustalonemu za trzymiesięcznem wypowiedzeniem lub jego zwolnienia nie doznaje przez niniejsze przepisy żadnego uszczerbku i w razie wypowiedzenia lub zwolnienia dotyczący urzędnik nie ma prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 31.

Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu, tylko z tytułu alimentów jakoteż zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi dla alimentów $\frac{2}{5}$ zaopatrzenia emerytalnego wzgl. odprawy a dla należności Skarbu Państwa $\frac{1}{5}$ zaopatrzenia emerytalnego, a $\frac{2}{5}$ odprawy.

Pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu ani też zajęciu.

§ 32.

Ustanawia się Fundusz Emerytalny. Na Fundusz ten składa się opłata w wysokości 3% wypłaconego uposażenia urzędnikom służby czynnej jak i emerytom. Na rzecz tego funduszu potrąca się każdego miesiąca z pborów $1\frac{1}{2}\%$ a dalsze $1\frac{1}{2}\%$ dopłaca Magistrat.

Uwaga: Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 23 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz 234 rok 1929) ustęp powyższego § „jak i emerytom“ stracił swą moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1929 r.

§ 33.

Niniejszy statut miejscowy przyjęty został uchwałami Magistratu z dnia 9. lipca 1928 roku i Rady Miejskiej z dnia 15. czerwca 1928 roku i obowiązuje od dnia 1-go lipca 1928 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego statutu tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące przepisy wydane w przedmiotach unormowanych tym statutem.

BYDGOSZCZ, dnia 1. lipca 1928 r.

MAGISTRAT.

(L. S.)

W nieobecności Prezydenta miasta

(—) **Podoski**
radca miejski,

(—) **Dr. Chmielarski**
Wiceprezydent miasta.

Do Wojew. l. dz. 227/29. III.

POZNAŃ, dnia 18. lutego 1929 r.

Za Wojewodę:

(—) **Czapski**
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
BIBLIOTEKA GŁÓWNA

41567

AE00429337